

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: **J.B.**
bytem [REDACTED]
zastoupena advokátem JUDr. Bc. Milanem Čmelíkem
sídlem Lidická 405/3, 466 01 Jablonec nad Nisou

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2017, č. j. OD 1465/17-3/67.1/17403/Rg,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 22. 12. 2017, č. j. OD 1465/17-3/67.1/17403/Rg, **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá přezkumu shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 10. 2017, č. j. MML 168648/16/OD/Kzá. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl námitky žalobkyně proti záznamu 12 bodů v registru řidičů podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a potvrdil záznam 12 bodů ke dni 22. 8. 2016.
2. Dne 2. 9. 2016 bylo žalobkyni doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu. Žalobkyně podala dne 8. 9. 2016 námitky proti všem záznamům v bodovém hodnocení s tím, že si spáchání přestupků není vědoma a nesouhlasí s žádným bodovým záznamem.
3. Správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivá oznámení o uložení pokut v blokových řízeních, která se týkala posledních 5 záznamů v bodovém hodnocení řidiče. K nim byly vyžádány kopie pokutových bloků. Výzvou ze dne 16. 11. 2016 byla žalobkyně vyzvána, aby se seznámila s podklady. Poté, co tak dne 15. 12. 2016 žalobkyně učinila, podala prostřednictvím zmocněnce písemné vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí, ve kterém namítala, že blokové pokuty nejsou vyplněny správným způsobem a že je osobou, která se nemůže poutat bezpečnostními pásy ze zdravotních důvodů. Žádala o přerušování námitkového řízení do rozhodnutí o návrhu na obnovu řízení ve věci rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 18. 4. 2015 a podnětu k zahájení přezkumného řízení ohledně uložení pokuty za přestupek ze dne 22. 8. 2016. Rozhodnutím ze dne 21. 3. 2017, č. j. KRPH-10316-13/ČJ-2017-0500DP, Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, potvrdilo prvostupňové rozhodnutí, jímž policie zamítla žádost žalobkyně o obnovu řízení ve věci uložení blokové pokuty dne 18. 4. 2015. Sdělením ze dne 17. 3. 2017 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Libereckého kraje, č. j. KRPL-20664-8/ČJ-2017-1800PZ, byla žalobkyně vyrozuměna o tom, že správní orgán vyhodnotil její podnět k zahájení přezkumného řízení ohledně uložení blokové pokuty za přestupek dne 22. 8. 2016 a že po prověření všech skutečností nebyly shledány závěry pro zahájení přezkumného řízení, neboť rozhodnutí o uložení pokuty bylo v souladu se zákonem. Písemností ze dne 25. 8. 2017, která byla dne 28. 8. 2017 doručena zmocněnci žalobkyně, správní orgán I. stupně uvědomil žalobkyni o pokračování v řízení a vyzval ji k novému uplatnění práv ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, s tím, že po uplynutí stanoveného termínu bude vydáno ve věci rozhodnutí.
4. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 30. 10. 2017 byly námitky žalobkyně zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 22. 8. 2016 byl potvrzen. Správní orgán I. stupně se v odůvodnění svého rozhodnutí podrobně zabýval všemi přestupky ze dne 22. 8. 2016, 1. 2. 2016, 18. 4. 2015, 17. 3. 2015 i 19. 3. 2014, konstatoval, jakého protiprávního jednání se žalobkyně dopustila, jaké povinnosti dle zákona o silničním provozu porušila a podle jakých zákonných ustanovení byly

přestupky kvalifikovány. Správní orgán I. stupně zjistil, že všechny pokutové bloky byly řádně vyplněny, žalobkyní podepsány a že zápisy bodů u uvedených přestupků byly provedeny správně. Správní orgán I. stupně neakceptoval tvrzení žalobkyně, že se nemůže poutat bezpečnostními pásy. Uvedl, že žalobkyně při seznámení se s podklady žádný takový důvod nezmínila, nedoložila zdravotní potvrzení, které by toto tvrzení zohlednilo. Ve všech záznamech pokutových bloků bylo písemně uvedeno, že žalobkyně nebyla připoutána bezpečnostním pásem za jízdy.

5. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Podle žalovaného správní orgán I. stupně rozhodoval o námitkách na podkladě pravomocných rozhodnutí, na základě kterých byly žalobkyni body zaznamenány, a rovněž si vyžádal kopie všech pokutových bloků. Žalovaný odmítnul námitku, že je prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť nebyly přezkoumávány všechny záznamy tvořící celkový počet dosažených bodů a záznam byly prověřeny jen u 5 rozhodnutí o přestupku. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 Af 3/2017-34, žalovaný konstatoval, že záznamy o bodech zapsané za přestupky spáchané od 24. 1. 2008 do 14. 3. 2013 byly podle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu odečteny, a proto byly správně zkoumány jen záznamy za přestupky spáchané od 19. 3. 2014 do 22. 8. 2016. Žalovaný konstatoval, že žalobkyně byla seznámená s pokračováním v řízení a vyzývá v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu k možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a k vyjádření se k těmto podkladům. Správní orgán I. stupně tedy žalobkyni neupřel její práva, mohl vydat rozhodnutí ve věci. Pokud je vydal až po více než měsíci, nejedná se o vadu řízení, neboť v řízení poté neopatrnil žádné další důkazy a nečinil ani jiné kroky. Žalobkyně svého práva dle zmíněného ustanovení nevyužila. Podle žalovaného rozhodoval správní orgán I. stupně na podkladě všech dostupných a způsobilých podkladů, zápis jednotlivých bodů u všech přestupků dokladoval oznámením o uložení blokové pokuty i samotným rozhodnutím o blokové pokutě, když si vyžádal ověřené kopie pokutových bloků, které splňují požadavky dle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a zápis všech bodů je v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí odůvodněn.

II. Žaloba

6. Ve včasné žalobě žalobkyně namítala, že správní orgány nepostupovaly v souladu se zásadou materiální pravdy dle § 3 správního řádu, neboť předmětem námitkového řízení nebyly učiněny záznamy tvořící celkový počet dosažených bodů. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že byly prověřeny pouze „nejstarší body“. Správní orgán si měl vyžádat i starší záznamy, pokud tak neučinil, je v této části rozhodnutí nepřezkoumatelné.
7. Žalobkyně se dále dovolávala závěru rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2017, č. j. 4 As 4/2007-46, a namítala, že správní orgán I. stupně pochybil, pokud rozhodnutí vydal až dne 30. 10. 2017, ačkoliv byla předvolána již 14. 9. 2017.

Podle žalobkyně ji měl správní orgán před vydáním rozhodnutí znovu předvolat. Dále namítala, že nebyla poučena zákonným způsobem o svých právech. Z poučení, které se jí dostalo, nebyla schopna seznat, kdy přesně nastane okamžik, kdy bude mít správní orgán I. stupně opatřen dostatek podkladů pro rozhodnutí ve věci a kdy vydá rozhodnutí. Tímto postupem ji správní orgán I. stupně zkrátit na právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Splnění poučovací povinnosti dle § 4 odst. 2 správního řádu má vliv na zákonnost řízení. A protože je záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů „trestem“, je třeba klást v řízení na zachování zmíněných práv účastníka řízení zvýšené požadavky.

8. Jednotlivé pokladní bloky jsou podle žalobkyně nepřezkoumatelné, jsou vyplněny nečitelně a není v nich dostatečně popsán skutkový stav, aby byl nezaměnitelný a mohl být přezkoumán.
9. Žalobkyně napadla i konstrukci blokového řízení. Tvrdila, že nebyla zasahujícími policisty informována o tom, že podpisem bloku ztrácí právo na projednání přestupku ve správním řízení. Také byla policisty uvedena v omyl, tito jí sdělili, že pokud blok podepíše, neobdrží žádné body. Žalobkyně vyjádřila s odkazem na závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, přesvědčení, že v poučení by měly být účastníku řízení písemně sděleny i automatické bodové následky.
10. Dále žalobkyně nesouhlasila s tím, že správní orgány nezohlednily její argumentaci, kterou vznesla v souvislosti s podnětem k zahájení přezkumného řízení, kdy uváděla, že je osobou, která se nemusí poutat ze zdravotních důvodů.
11. Nakonec žalobkyně napadla konstrukci českého bodového systému. Namítala, že pokud je záznam stanoveného počtu bodů trestem, měla by být vzata v úvahu i kritéria pro ukládání trestu. Podle žalobkyně je nutné i v rámci námitkového řízení zohlednit, že je samoživitelkou, pro kterou ztráta řidičského oprávnění znamená ekonomickou likvidaci. Je třeba zohlednit i dopad trestu na bezprostřední okolí žalobkyně, žalobkyně pečuje o invalidního bratra a stará se o 80 leté rodiče a rozhodnutí jí také ztěžuje péči o vlastní zdravotní stav. Žalobkyně poukázala i na to, že třicet let řídila bez jediné nehody.
12. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a přiznal jí náhradu nákladů řízení

III. Vyjádření žalovaného

13. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný plně odvolal na napadené rozhodnutí a přiloženou spisovou dokumentaci, uvedl, že se shodnými argumenty žalobkyně se vypořádal v odůvodnění napadeného řízení. Navrhoval, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního

řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního dle § 75 odst. 1 s. ř. s.

15. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
16. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“* V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-41) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů.
17. V prvním žalobním bodu žalobkyně nesouhlasila s tím, že správní orgány neproověřily všechny záznamy tvořící celkový počet dosažených bodů. Tuto námitku žalobkyně uplatnila již v odvolání a soud se plně ztotožňuje se závěry

žalovaného, který s odkazem na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu v odůvodnění rozhodnutí vysvětlil, proč bylo v řízení o námitkách prověřeno právě 5 nejpozději učiněných záznamů o počtu bodů v bodovacím systému.

18. Žalobkyně nepochybně může brojit námitkami ve smyslu § 123f odst. zákona o silničním provozu proti jakémukoli záznamu bodů. Ovšem jak uvedl Nejvyšší správní soud v bodu [26] rozsudku ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34: „Podle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu se řidiči, který nespáchá po dobu 12 po sobě následujících měsíců žádný dopravní přestupek, odečtou 4 body. Stejný počet se odečte od zbývajících počtu bodů, pokud řidič nespáchá dopravní přestupek po dobu 24 po sobě následujících měsíců. A pokud se nedopustí přestupku po dobu 36 po sobě následujících měsíců, odečtou se mu všechny zbývající body. Jakousi odměnou, ke které směřuje toto odečítání bodů za vzorné chování řidiče po stanovenou dobu, je dosažení 0 bodů. Pokud by měly mít na dosažení 12 bodů vliv i záznamy provedené před datem, kdy řidič po odečtení dosáhl 0 bodů, mohl by se řidič teoreticky výmazem některého z těchto záznamů dostat na zápornou hodnotu. To vzhledem ke znění výše uvedeného ustanovení nebylo záměrem zákonodárce. Tím by totiž řidiči vznikla výhoda dopustit se např. jednoho přestupku navíc, než by opět dosáhl 12 bodů. Závěr, že některý z podkladů pro zápis bodů do registru, které se vztahují k dřívějším přestupkům (tedy k přestupkům, jejichž bodové hodnocení se již „vynulovalo“), neexistuje, nebyl pro zápis způsobilý nebo že počet zaznamenaných bodů není správný, by byl pouze akademickým konstatováním, které by namítajícímu řidiči nijak nepomohlo. Proto krajský soud zrušil rozhodnutí stěžovatele pouze ve vztahu k nedostatkům, které se týkaly záznamů bodů rozhodných pro dosažení hranice 12 bodů, a nepožadoval po stěžovateli, aby si obstaral též pokutové bloky ke všem oznámením zpětně až do roku 2007, kdy začíná žalobcova přestupková historie.“
19. S ohledem na řečené konstatuje soud, že správní orgány nepochybily, pokud se v řízení o námitkách zabývaly pouze těmi záznamy bodů, které byly rozhodné pro dosažení hranice 12 bodů, tj. záznamy bodů v období od 19. 3. 2014 do 22. 8. 2016, a prověřovaly oznámení o spáchaných přestupcích a pokutové bloky pouze ve vztahu k posledním 5 záznamům bodů. Jak je patrné z výpisu z bodového hodnocení řidiče, záznamy 3 bodů ze dne 24. 1. 2008, 3 bodů ze dne 13. 9. 2009 a dále 2 bodů ze dne 3. 6. 2011 a dalších 2 bodů ze dne 13. 3. 2012 byly vždy po 12 měsících odečteny podle pravidla zakotveného v § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a na dosažení 12 bodů ke dni 22. 8. 2016 neměly vliv.
20. Soud dále nezjistil, že by v řízení o námitkách byla porušena procesní práva žalobkyně způsobem, který by mohl mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Předně soud uvádí, že správní orgán I. stupně postupoval plně v souladu se zásadou součinnosti a žalobkyni v průběhu řízení poučil o jejích právech odpovídajícím způsobem. Již v oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení byla žalobkyně poučena o možnosti podat proti záznamu bodů námitky. Výzvou ze dne 16. 11. 2016 byla žalobkyně vyzvána k uplatnění svých práv dle § 36 odst. 3 správního řádu. O svých procesních právech byla opětovně poučena do protokolu v rámci seznámení se s podklady dne 15. 12. 2016. Poté již byla žalobkyně v řízení zastoupena advokátem. Její zmocněnec byl nadále zpravován o průběhu řízení (dne 23. 3. 2017 mu bylo doručeno usnesení o přerušení řízení), dne 28. 8. 2017 by bylo doručeno vyrozumění o pokračování řízení s výzvou ze dne 25. 8. 2017, že žalobkyně dne 14. 9. 2017, případně v jiném termínu po telefonické domluvě, může

uplatnit před vydáním rozhodnutí svá práva účastníka ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Této možnosti zmocněnec žalobkyně ani žalobkyně osobně nevyužili.

21. Především je třeba korigovat tvrzení žalobkyně, že byla na den 14. 9. 2017 předvolána. V tento den se žalobkyně mohla dostavit k uplatnění účastnických práv dle § 36 odst. 3 správního řádu (dle obsahu výzvy bylo možné domluvit i jiný termín, v němž se může žalobkyně, resp. její zmocněnec ke správnímu orgánu dostavit a seznámit se shromážděnými podklady a vyjádřit se k nim). Nejednalo se o termín ústního jednání ve věci a přestupkové řízení, ve kterém správní orgán obligatorně koná ústní jednání, proto není na místě argumentovat závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2007, č. j. As 4/2007-46. Pokud byla žalobkyni prostřednictvím jejího zmocněnce doručena rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství Královéhradeckého kraje ve věci obnovy řízení a sdělení Policie ČR, Krajského ředitelství Libereckého kraje ve věci přezkumného řízení a žalobkyně byla rovněž prostřednictvím svého zmocněnce správním orgánem I. stupně následně vyzvána, aby mohla v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu uplatnit svá práva účastníka řízení a současně bylo ve výzvě uvedeno, že po uplynutí stanoveného termínu bude ve věci vydáno rozhodnutí, bylo poučení žalobkyně (nadto zastoupené advokátem) dostatečné. Žalobkyni nic nebránilo, aby se s veškerými podklady rozhodnutí seznámila a před vydáním rozhodnutí se k nim vyjádřila, případně v reakci na ně uplatnila další návrhy, včetně důkazních. Pokud bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydáno až dne 30. 10. 2017, nejedná se o vadu, jež by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť v mezidobí, kdy byla žalobkyně vyzvána k seznámení se s podklady a poučena o možnosti vyjádřit se k nim a okamžikem vydání rozhodnutí, nebyly do spisového materiálu doplněny žádné jiné podklady.
22. V námitkovém řízení je nepochybně prostor právě pro námitky, jimiž řidič brojí proti tomu, že některý z podkladů, na základě kterých byl učiněn záznam určitého počtu bodů, nesplňuje náležitosti vyžadované zákonem. V souzeném případě žalobkyně žádné takové výhrady proti jednotlivým pokutovým blokům nespecifikovala a ani v žalobě konkrétní námitky proti obsahu jednotlivých pokutových bloků neuplatňuje. Jak plyne z prvostupňového rozhodnutí, správní orgán si všech 5 pokladních bloků vyžádal, jejich obsahem se zabýval, žalobkyně proti jeho konkrétním zjištěním neuplatnila žádné odvolací námitky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že bylo rozhodováno na základě způsobilých podkladů a že pokutové bloky splňují požadavky podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích.
23. Kvalita žalobních bodů ovlivňuje míru podrobnosti přezkumu ze strany soudu. Pokud žalobkyně brojila proti zmíněným závěrům správních orgánů jen obecně, může soud rovněž jen v obecné rovině uvést, že jednotlivé pokutové bloky korespondují oznámením o spáchání přestupků, které byly rovněž podkladem pro záznam celkového počtu bodů. Jejich obsah je čitelný, pokutové bloky obsahují údaje vyžadované § 84 a § 85 zákona o přestupcích a je z nich dostatečně zřejmý jak popis jednotlivých přestupkových jednání, tak právní kvalifikace přestupků, přičemž povaze blokového řízení plně korespondují strohé a zkratkovité formulace, jak je tomu obvyklé (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012,

- č. j. 7 As 94/2012-20 nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Pokutové bloky obsahují jednoznačnou identifikaci žalobkyně a její podpis a označení orgánu, který pokutový blok vystavil, otisk kulatého úředního razítka a podpis oprávněné úřední osoby.
24. Žalobkyně dále správním orgánům vytýkala, že se nezabývaly tím, že je osobou, která se nemusí poutat bezpečnostními pásy vzhledem ke svému zdravotnímu stavu. Soud opětovně připomíná, že v námitkovém řízení vedeném ohledně záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat pouze námitky, že řidič žádný přestupek nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů body zaznamenány, případně, že mu byl zaznamenán nesprávný počet bodů a lze rovněž zpochybňovat formální náležitosti pokutového blok. Smyslem řízení o námitkách není přezkoumat správnost a zákonnost pravomocných správních rozhodnutí (v projednávané věci jednotlivých pokutových bloků), na základě kterých byly jednotlivé záznamy bodů provedeny, protože na tato rozhodnutí je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to zásadně až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší (viz již shora cit. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).
 25. Žalobkyně v souvislosti s podaným podnětem na zahájení přezkumného řízení týkajícího se přestupku ze dne 22. 8. 2016 a návrhem na obnovu řízení ve vztahu k přestupku ze dne 18. 4. 2015 namítala, že je osobou, která se nemůže poutat bezpečnostními pásy ze zdravotních důvodů. Tvrzené okolnosti byly řádně přezkoumány příslušnými správními orgány, ty však dospěly k závěru, že zde nejsou důvody pro zrušení zpochybňovaných pokutových bloků, resp. splněny podmínky pro obnovu řízení (viz ve správním spise založené rozhodnutí Krajského ředitelství Královéhradeckého kraje PČR ze dne 21. 3. 2017 a sdělení Krajského ředitelství Libereckého kraje PČR ze dne 17. 3. 2017). Pokutové bloky ze dne 22. 8. 2017 a ze dne 18. 4. 2017 tak nebyly zrušeny a v řízení o námitkách pro ně nadále platila presumpce správnosti aktů veřejné moci. Správní orgány tedy musely i tyto pokutové bloky respektovat a záznamy bodů učiněné na jejich podkladě zohlednit do celkového počtu 12 bodů. Za daného stavu nemohly správní orgány zásadně přistoupit k hodnocení, zda skutečně byly dány okolnosti uvedené v § 6 odst. 2, odst. 6 zákona o silničním provozu.
 26. Soud neshledal důvodnou ani argumentaci, kterou žalobkyně brojila proti konstrukci blokového řízení a samotného bodového systému v registru řidičů.
 27. K absenci poučení policistů při projednání přestupku soud uvádí, že je přeci zřejmé, pokud řidič na pokutovém bloku, v němž je uvedeno, jakého protiprávního jednání se dopustil a jak je toto jednání kvalifikováno podle zákona o silničním provozu, stvrdí tyto skutečnosti svým podpisem, který současně vyjadřuje i souhlas s výší udělené pokuty a souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, že je tímto celá záležitost vyřízena, přestupek je projednán a vyřešen na místě a nebude dále projednáván ve správním řízení (§ 84 odst. 1, odst. 2 zákona o přestupcích). Výslovné poučení policistů o těchto důsledcích tak není třeba.
 28. Tvrzení žalobkyně, že jí policisté sdělili, že za přestupek neobdrží žádné body (žalobkyně ani neuvádí, při jakém udělení blokové pokuty se tak mělo stát), nebylo

ničím podloženo. Ostatně by tato skutečnost sama o sobě neměla vliv na povinnost správního orgánu zaznamenat určitý počet bodů do registru řidičů, spáchala-li žalobkyně přestupky, za které jsou do registru řidičů body zaznamenány na základě zákona dle § 123a, § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu ve spojení s Přílohou obsahující přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání, a spáchání přestupků bylo podloženo ve smyslu § 123b odst. 2 uvedeného zákona.

29. K dalším dílčím námitkám si soud dovolí především odkázat na rozbor právní úpravy bodového systému v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. ve Sb. NSS 3339/2016. Ze závěrů, které v tomto usnesení Nejvyšší správní soud uvedl, tedy že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu není pouhým administrativním opatřením, ale „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, ovšem nelze dovodit, že by absence poučení o záznamu bodů při udělení pokuty za přestupek mohla mít na záznam bodů do registru řidičů vliv. Nejvyšší správní soud sice vyjádřil v bodu [38] uvedeného usnesení tezi, že by bylo vhodnější, aby bylo řidiči oznámeno i provedení jednotlivého záznamu bodů, jednalo se však o úvahy *de lege ferenda* (tj. představy o tom, jak by bylo vhodné do budoucna změnit právní úpravu), a to ve vztahu k oznámení provedení jednotlivého záznamu bodů na podkladě pravomocného rozhodnutí, nikoli ve vztahu k povinnostem policistů, kteří projednávají přestupek na místě.
30. Záznam bodů do registru řidičů v bodovém systému má sice povahu trestněprávní sankce, ovšem tento závěr neumožňuje správním orgánům překlenout výslovnou právní úpravu § 123a, § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu, podle níž se řidiči za přestupek zaznamená počet bodů, který byl zákonodárcem za takové jednání normativně stanoven v Příloze zákona o silničním provozu, nazvané Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání. Správní orgány zásadně nemají při záznamu počtu bodů žádný prostor ke správnímu uvážení, v rámci něhož by mohly zohlednit konkrétní okolnosti přestupků a osobní poměry řidiče. Správní orgán I. stupně a žalovaný se tedy v řízení o námitkách nemohly blíže zabývat osobní situací žalobkyně a zohlednit skutečnosti, kterých se žalobkyně před soudem dovolávala.

V. Závěr a náklady řízení

31. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. O podané žalobě rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za presumovaného souhlasu žalobkyně a výslovného souhlasu žalovaného.

33. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
34. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 22. srpen 2018

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu